

Poemul bătrâneții

Petru Plătică

Suntem în vîrstă de acum,
Degrabă, vom porni la drum...
Dar rău nu-mi pare de nimic,
Dorim, să mai trăim un pic.

Să ne-ncălzim la sfântul soare,
Și să uităm de tot ce doare,
Să stăm sub pom în iarbă verde,
Însă mă tem, că te voi pierde.

Cântă cocoșul dimineață,
Ochii deschid. Mai sunt în viață.
Iar tu, mai sufli, draga mea,
Sau a căzut în noapte o stea?

Dar ai oftat, și-mi pare bine,
Că ești, și astăzi lângă mine,
Că vocea ta voi auzi,
Vom fi împreună, mai o zi.

De multe ori îl rog pe Sfânt,
S-ajung eu primul în mormânt,
Să nu mă chinui fără tine,
Moartea în doi, ar fi mai bine...

Dar cât în noi mai este viață,
Ne bucurăm de dimineață,
De zare, soare, ploaie, vânt,
Și că trăim pe acest pământ.

Că multe au mai fost în viață,
A fost senin, a fost și ceată.
Dar rău nu-mi pare, draga mea,
Cu tine, știu, ce-i dragostea.